

Korhonen Anu (2011). Core-task oriented development approach as an alternative in school development

In the 1950s a core task was defined as ‘the task for the execution of which a system has been set up’. In the present world of complex organisational structures and challenging changes, the core task is linked with different interpretations and analyses which in part obscure the aims set for the execution as well as the development of the core task. Stopping to consider the different meanings of the core task is not only a challenge but also an opportunity, which, if successful, in itself promotes development.

This article outlines an idea of a core-task based development approach, which culminates in the recognition of the relativity of pressures for change and needs for development as well as in analysing and respecting the different concepts of the core task. The assumption is that through analysing the core task it is possible to create alternatives to consultant-based or researcher-based methods of developing school, which often aim only at reacting to change.

Giving – or not giving – a chance to the core-task based approach outlined here is a choice that is made more or less consciously in every school, workplace community and organisation. If made consciously, the choice requires readiness and, above all, courage to stop to consider the basic questions of the core task and development. A research challenge is how to support finding the time for these questions in the everyday life of school and in the development process.

Aikuiskasvatus 31(1)

Korhonen Anu (2011). Perustehtävälähtöinen kehittämisote koulun kehittämisen vaihtoehtona

1950-luvulla perustehtävä määritettiin tarkoittamaan ”*sitä tehtävää, jonka hoitamista varten systeemi on luotu*”. Nykyisessä monimutkaisten organisaatiorakenteiden ja muutossaasteiden maailmassa perustehtävään nivoutuu lukuisia erilaisia tulkintoja ja tarkastelutasoja, jotka osaltaan hämärtävät myös niin perustehtävän hoitamiseksi kuin kehittämiseksi asetettavia tavoitteita. Perustehtävän liittyvien moninaisten merkitysten äärelle pysähtyminen onkin paitsi haaste myös mahdollisuus, joka onnistuessaan on jo kehittämistä sinänsä.

Artikkelissa hahmotellaan ajatusta perustehtävälähtöisestä kehittämisotteesta, joka kulminoituu muutospainneiden ja kehittämistarpeiden suhteellisuuden tunnistamiseen sekä erilaisten perustehtäväkäsitysten avaamiseen ja kunnioittamiseen. Oletuksena on, että perustehtävän tarkastelun avulla on mahdollista luoda vaihtoehtoja konsultti- tai tutkija-kehittäjälähtöisille, usein lähinnä muutoksiin reagoimaan pyrkiville koulun kehittämisen tavoille.

Esitellylle perustehtävälähtöiselle kehittämiselle mahdollisuuden antaminen – tai antamatta jättäminen – on valinta, joka tehdään jokaisessa koulussa, työyhteisössä ja organisaatiossa enemmän tai vähemmän tietoisesti. Tietoisesti tehtynä valinta edellyttää valmiuksia sekä ennen kaikkea uskallusta pysähtyä perustehtävän ja kehittämisen peruskysymysten ääreen.

Tutkimuksellisenä haasteena voidaan esittää kysymys siitä, kuinka pysähtymistä tuetaan koulun arjessa ja osana kehittämistoimintaa.

Aikuiskasvatus, 31(1).